

...van hart tot hart...

Tijdschrift voor Attitudinal Healing en Een Cursus in Wonderen. Los nummer € 3,50

Jaargang 2, november 2002

4

En een klein kind...

Colofon

Jaargang 2, nr. 4, november 2002
...van hart tot hart..., tijdschrift voor Attitudinal Healing en Een Cursus in Wonderen, is de opvolger van het tot augustus 2000 verschenen Attitudinal Healing Nieuws. Het is een uitgave van de Stichting Centrum voor Attitudinal Healing en verschijnt vier keer per jaar (feb., mei, aug. en nov.).

Stichtingsadres, redactie en administratie:

Stichting Centrum voor Attitudinal Healing
Luiperstraat 12, 6237 NM Moordveld.

Telefoon: 043-3647987;

fax: 043-3653014;

e-mail: AHJoyEls@hetnet.nl ;

website: www.ahn.org

KvK 41194138

Eindredactie: Anita Koster en Els Thissen

Redactie: Anja van Aarle, Clea Betlem,
Anita Koster, Emilia van Leent, Els Thissen
en Annemarie van Unnik

Medewerker: MARRIGJE DIJKSMA

Vertalingen: Emilia van Leent, Albertine
van der Zee

Illustraties: Annemarie van Unnik

Foto's: Clea Betlem

Vormgeving: Oudejans Grafische
Vormgeving, Alkmaar

Druk: Practicum Grafische Bedrijven, Soest

Oplage: 1500

Administratie: Anja van Aarle,
Emilia van Leent, Els Thissen

Webmaster: Antonet den Boer

Advertenties: 1/1 pag. 136; 1/2 pag. 68;
1/4 pag. 38,50; 1/8 pag. 23.

Losse nummers: 3,50 excl. verzendkosten

ABONNEMENT

Zie achterzijde omslag

Donaties: voor ondersteuning van de activiteiten van de Stichting zijn welkom op: Rabobank: 33.49.31.061 of giro-nummer: 47.84.297; België: Dexia Bank Maasmechelen 088-2190186-18 t.n.v. Stichting Centrum voor Attitudinal Healing.

INHOUDSOPGAVE

3 Van de redactie

ARTIKELN

- 4 Kinderen zijn mijn leraren
- 6 Voor kinderen zijn wonderen vanzelfsprekend
- 8 De Cursus en kinderen
- 9 De wonderkus
- 11 Het leiden van Attitudinal Healing groepen voor kinderen.

DE PRINCIPES VAN AH

- 3 Kinderversie van de principes
- 5 Versie Indiaanse jongens van de principes
- 7 Versie middelbare scholieren van de principes
- 8 Versie Eva en Iris van de principes
- 10 Principe 9 en de Cursus

COLUMN

- 12 Meneer Keutelmans, mijn goeroe

BOEKEN EN CD'S

- 13 Wonne's Ware Wereld
- 14 Muziek vanuit het hart. Interview met Kirtana
- 15 CD lijst

ACTIVITEITEN EN AH-GROEPEN

- 16 Activiteiten
- 18 Attitudinal Healinggroepen
- 18 Intervisiegroepen

Veel gebruikte termen en afkortingen

AH - Attitudinal Healing: het helen van je innerlijke houding, ECIW - Een Cursus in Wonderen: boek waaruit de principes van AH stammen, Facilitator - iemand die het groepsproces vergemakkelijkt.

Stichting Centrum voor Attitudinal Healing:

Bestuur: Anja van Aarle, Marie-Thérèse Bergmans, Beppie Cloo, Claire Fangman, Emilia van Leent, Els Thissen. Raad van Advies: Dr. Jerry Jampolsky, grondlegger Attitudinal Healing, auteur, psychiater, Dr. Diane Cirincione, auteur, psycholoog, Dr. Willem Glaudemans, auteur, eindredacteur Nederlandse vertaling A Course in Miracles, Phoebe Lauren, auteur, jurist, Irene van Lippe-Biesterfeld, auteur, begeleidster van veranderingsprocessen, Fred Matsers, co-initiator van humanitaire en ecologische projecten, Mr. Paul van Teeffelen, rechter.

Kopij: Geregeld hebben we plaats voor bijdragen van lezers over (hun ervaringen met) Attitudinal Healing en/of Een Cursus in Wonderen. Type- en redactieaanwijzingen worden op verzoek toegezonden. Teksten kunnen door de redactie ingekort en/of geredigeerd worden. De redactie stelt zich niet verantwoordelijk voor de ingezonden artikelen. Plaatsing daarvan betekent niet automatisch, dat de redactie achter de inhoud van het artikel staat.

© Stichting Centrum voor Attitudinal Healing. Geen overname zonder schriftelijke toestemming.

Foto omslag en pag 3, 4, 7 en 9: Clea Betlem. Op foto omslag: Raph Janssen

Kinderen zijn mijn leraren.
Pagina 4

Voor kinderen zijn wonderen

Muziek vanuit het hart,
Kirtana. Pagina 14

...VAN DE REDACTIE

De redactie heeft veel positieve reacties gekregen op het vorige nummer van ...van hart tot hart..., 'NU is de enige tijd...' Fijn, dat het zo beviel!

Dit nummer is gewijd aan kinderen: de kinderprincipes van AH, kinderboeken, kinderschrijfsels en kindergroepen. Door het nummer heen zijn de door kinderen en

tieners op verschillende manieren geherformuleerde, oorspronkelijke AH principes te vinden. Zo van 'wat hoor ik nou eigenlijk als ik dat principe lees?' Kaycee Poirer, een elfjarig meisje met kanker, dat in Canada woonde, was de eerste die de kinderprincipes formuleerde. Jerry Jampolsky heeft ze vervolgens een aantal jaren gebruikt bij de kindergroepen in Sausalito.

Kinderversie van de principes van Attitudinal Healing

1. Liefde is een van de belangrijkste dingen in het leven!
2. Het is belangrijk om beter te worden – en dus moeten we ons niet door angst te pakken laten nemen!
3. Geven en ontvangen zijn hetzelfde.
4. Leef niet in het verleden – en ook niet in de toekomst.
5. Doe nu wat je kunt. Minuten bestaan alleen om liefde te geven.
6. We kunnen leren te houden van onszelf en van anderen door wel te vergeven in plaats van niet te vergeven. Voorbeeld: vechten.
7. Zoek liever liefde dan fouten.
8. Als er buiten je iets aan de hand is hoeft je niet gek te worden, want binnen in je ben je veilig.
9. We zijn leraren en leerlingen voor elkaar.
10. Kijk niet alleen naar de slechte dingen, kijk ook naar de goeie!
11. Omdat liefde er altijd is, hoeft je niet bang te zijn voor doodgaan.
12. We kunnen andere mensen altijd zo zien: òf ze geven liefde, òf ze vragen om hulp.

In wezen is het hoe dan ook interessant om de principes in eigen woorden te vertalen. Niet zozeer om de oorspronkelijke principes te vervangen. Wel om inzicht in het eigen begrip van de verschillende principes te krijgen. Als je bijvoorbeeld elk jaar een stukje over de betekenis ervan voor jezelf zou schrijven, zou je kunnen ontdekken, dat jouw 'vertaling' van het principe telkens meegaat met de verdieping van je inzichten. Jerry Jampolsky vertelt over hoe kinderen je leraren kunnen zijn. En Eva Boschman, die tien jaar is, schrijft een boekbespreking van 'Wonne's ware wereld'. Volgens ons kan niemand dan een kind van haar leeftijd dit beter doen. Hoe een kind je kan leiden, is ook terug te vinden in de ervaringen van Beverly Hutchinson McNeff. En dat wonderen écht de wereld nog niet uit zijn, deelt Don Goewey met ons. MARRIGJE DIJKSMA levert weer haar bijdrage met een artikel over principe 9: 'We zijn leerlingen en leraren voor elkaar'. Een interessant principe in het kader van het thema van dit nummer van ...van hart tot hart... Deze keer ook twee vertalingen van nummers van Shaina Noll, een prachtig interview met Kirtana en een column van Annemarie van Unnik over een wel heel bijzondere vorm van leraarschap: de cavia van haar dochter... Van haar hand ook 'De Cursus en kinderen'. Zoals gebruikelijk een overzicht van alle activiteiten en van alle groepen. Lees en geniet!
Ingelegd in dit nummer de acceptgiro voor het abonnement 2003, alweer de 3e jaargang van ...van hart tot hart... We hopen dat we u nog steeds weten te boeien.

Emilia van Leent

Wat is Attitudinal Healing?

Attitudinal Healing is gebaseerd op het geloof, dat het niet de mensen of omstandigheden buiten ons zijn die ervoor zorgen dat we van streek zijn. Eerder zijn het onze gedachten, gevoelens en onze houding ten opzichte van mensen en gebeurtenissen, die voor pijn en strijd zorgen. Bij Attitudinal Healing gaat het om het corrigeren van onze verkeerde waarneming en het wegnemen van de innerlijke blokkades voor de aanwezigheid van vrede. Dit begint met de bereidheid een andere manier te vinden om naar de wereld, het leven en de dood te kijken. Om innerlijke vrede als enig doel te kiezen en een bereidheid om vergeven als onze primaire functie te zien. We ontdekken dat we waarde hebben toegekend aan het vasthouden aan grieven, anderen de schuld geven of onszelf veroordelen en maken vervolgens de nieuwe keuzes om dat NU niet meer te doen.

In een bepaalde fase van zijn leven was Jerry Jampolsky, zoals hij zelf zegt, zich letterlijk aan het dood drinken en tegelijkertijd bang om dood te gaan. Vanuit een sterk gevoel van innerlijke leiding richtte hij toen het Centrum voor Attitudinal Healing op in Tiburon, Californië. Zijn leiding vertelde hem, dat door het werken met kinderen die leden aan ernstige ziekten, hem een andere manier zou worden geleerd om te kijken naar leven en dood. Ook werd hem gezegd, dat deze kinderen zouden zijn als oude wijze geesten in jonge lichamen, om hem en anderen geestelijke waarheden te onderwijzen.

Kinderen zijn mijn leraren

*Jerry Jampolsky
Vertaling: Emilia van Leent*

Voor mij is het gezegde 'En een klein kind zal hen leiden' de basis geworden voor mijn levenswerk. De kinderen hebben me geleerd mijn best te doen om in iedereen, ook in mezelf, een onschuldig kind te zien. Vanaf de allereerste bijeenkomst in het centrum behandelden we de kinderen dan ook als gelijken. Ze participeerden in het nemen van beslissingen, in plaats van dat alleen

de volwassenen dat deden. De kinderen kozen ervoor op woensdagavonden met een 'gratis maaltijd' bijeen te komen. Ook nu gebeurt dit nog precies zo.

Ik heb ervaren dat kinderen me niet vertrouwden tenzij ik altijd eerlijk was. En zo werden ze prachtige leraren voor eerlijkheid en integriteit. Mijn ervaring is dat kinderen veel meer tot vergeving in staat zijn dan volwassenen, en dus zijn kinderen voor mij grootse leraren van vergeving geweest. Jonge kinderen beschikken over een geloof en vertrouwen, dat dit van de meeste volwassenen overstijgt. Ze geloven en ver-

trouwen in wat ze niet zien. Maar het belangrijkste is dat kinderen meesterlijke leraren in de liefde zijn.

Leraar van liefde

Ik zal nooit de dag vergeten dat Moeder Teresa aan Diane en mij over een moeder uit Zuid-Amerika vertelde die ze had ontmoet. Deze moeder had haar pasgeborene 'Leraar van liefde' genoemd, zodat ze daar iedere keer dat ze tegen haar kind praatte aan werd herinnerd.

Ik denk dat baby's krachtige leraren van liefde zijn, omdat we daadwerkelijk het krachtige licht van liefde ervaren dat van hen uitgaat. Ze veroordelen niemand, het kan ze niks schelen welke huidskleur of religie iemand heeft, of we dik of dun zijn. Ze leven niet in het verleden of de toekomst. Ze geloven niet in de dood. Ze hebben geen woorden nodig om onvoorwaardelijke liefde te communiceren.

Zoals het eerste principe van Attitudinal Healing zegt, weten pasgeborenen dat de kern van hun wezen liefde is, dat ze geestelijke wezens zijn die slechts tijdelijk in een lichaam verblijven. Ze weten dat ze het licht van de wereld zijn, en dat ze genezers zijn. Ze weten dat als je hen vasthoudt, onverschillig welke pijn of stress je daarvoor hebt meegemaakt, dat deze zal oplossen, en dat hun aanwezigheid en het hen vasthouden je meer vrede zal brengen.

Toen het Centrum nog niet zo lang bestond, nam ik kinderen vaak mee naar lezingen en naar radio- en televisie optredens, om me vervolgens zelf op de ach-

tergrond te houden. Ik merkte altijd dat de kinderen anderen met vragen over hoe om te gaan met ziekte, veel beter konden helpen dan ik.

Omdat ik geloof dat je onderwijst wat je zelf wil leren, moedigde ik de kinderen aan om boeken te schrijven over hun ervaringen, als een manier om zowel anderen als zichzelf te helpen. Van de boeken die ze schreven noem ik 'Achter iedere donkere wolk is een regenboog', 'Een andere manier om de regenboog te zien', 'Advies aan dokters en andere grote mensen' en 'Kinderen als leraren van vrede'.

De pijn wegspelen

Het volgende is nog een voorbeeld van het belang anderen te onderwijzen om zo zelf te integreren wat je hebt geleerd. Jaren geleden werd me gevraagd om in Georgia gezinnen te helpen van wie een kind was ontvoerd. Ik ontmoette daar een twaalfjarige jongen, Kerry. Hij had sikkelcel leukemie, en had verschrikkelijke pijn. Toen ik ontdekte dat Kerry van poolbiljarten hield, stelde ik voor om zijn verbeeldingskracht te gebruiken: iedere keer dat hij de bal in de hoek speelde, zou hij kunnen geloven dat zijn pijn minder werd. Kerry leek totaal niet geïnteresseerd in wat ik zei. Toen we weggingen had hij nog steeds heel veel pijn. De volgende middag bracht ik een bezoek aan een pijnkliniek. Daar brachten ze me naar een kamer om een patiënt te zien, en daar was Kerry, aangekleed en zonder pijn. Hij vertelde me dat hij had besloten om het verbeeldingsspel te spelen dat ik hem had geleerd. Hij zei dat hij alle ballen in de hoeken kon spelen en dat zijn pijn verdween. De arts die hem die ochtend zag, was zeer verrast. Kerry wilde met ontslag en de arts stemde daarmee in.

Ik vroeg Kerry of hij me wilde helpen in de pijnkliniek. Hij ging akkoord. Die middag leerde Kerry aan een aantal volwassenen om hun verbeelding te gebruiken en hoe ze een positieve instelling konden hebben. Kerry leerde ook dat je jezelf helpt door anderen te helpen: een van de principes van Attitudinal Healing.

Tenslotte wil ik nog zeggen dat het werken met kinderen heilig is. Voor mij is het een krachtige geestelijke reis geweest, waarbij ik steeds weer nieuwe dingen leerde. De kinderen hebben me geholpen om het kind in me naar buiten te brengen, om mezelf niet te serieus te nemen en om het kind in me gewoon naar boven te laten komen en te laten spelen. Ze herinneren me eraan om het leven vol vreugde en plezier te leven. Ze herinneren me aan mijn onschuld en dat we allemaal als één met elkaar verbonden zijn als het enige kind van God. ●

Dit artikel is met toestemming van The Center for Attitudinal Healing Sausalito, overgenomen uit The Rainbow Connection, lente/zomer 1998.

De principes van Attitudinal Healing volgens zeven jongens van 14-17 jaar. Van de Indiaanse Squamish First Nation, Squamish Valley, Canada.

1. We zijn allemaal een.
2. Gelukkig zijn betekent de moeilijke dingen loslaten.
3. Als je iets geeft krijg je iets terug.
4. Het verleden en de toekomst zijn afwezig.
5. Geef wat je geven kunt nu!
6. We kunnen alleen leren van anderen te houden als we van onszelf houden.
7. Zoek naar liefde in plaats van boosheid.
8. We kunnen ervoor kiezen een rode weg te bewandelen in plaats van een zwarte weg.
9. We zijn leerlingen en leraren voor elkaar.
10. Als je het grote geheel ziet begrijp je het beter.
11. Omdat je op reis gaat hoef je niet bang te zijn voor de dood.
12. We kunnen een vraag om hulp zien .

Voor kinderen zijn wonderen vanzelfsprekend

Kinderen vinden vanzelfsprekend, wat volwassenen maar niet kunnen geloven: wonderen gebeuren aan de lopende band. Don Goewey vertelt hierover aan de hand van ervaringen uit zijn kindertijd, maar vooral ook zijn volwassen leven. Wordt als een kind, lijkt de boodschap, en laat je leiden door het geloof in wonderen.

Don Goewey
Vertaling: Emilia van Leent

Toen ik net op de middelbare school zat leende ik op een keer een honkbalhandschoen van iemand bij mij uit de klas. Hij zei dat hij niet goed was in honkbal, en dat-ie een hardstikke goeie en dure handschoen had gekregen van zijn oom voor zijn verjaardag. Hij bood me aan om hem te lenen, als ik moest spelen bij de kwalificaties voor het schoolteam. Ik kon het niet geloven. Ik vond dat het geluk me welgezind was, omdat ik een versleten handschoen had, waardoor de anderen me zouden uitlachen, dacht ik. Ik nam z'n aanbod dankbaar aan.

Het enige dat me kan redden is een wonder

Een paar dagen later zat ik in de bus op weg naar huis toen ik me realiseerde dat ik de handschoen niet bij me had. Hij was weg. Ik was helemaal van slag. Bij de volgende halte van de bus stapte ik uit en rende de hele weg terug naar school, naar het honkbalveld. Zonder succes zocht ik overal. Hij was of gestolen of kwijtgeraakt, en hoe dan ook, ik was verantwoordelijk. Als er op dat moment een gangster in de buurt was geweest, had ik hem gevraagd me neer te schieten. De volgende dag vertelde ik mijn weldoener, dat ik zijn handschoen was verloren. Hij was er niet blij mee. De dag daarop, voor de lessen begonnen, nam hij me apart. Hij zei me dat zijn vader had gezegd, dat ik de handschoen ofwel moest betalen of aan het eind van de week moest teruggeven. Anders zou hij mijn vader en de decaan bellen. Ik had absoluut het geld niet, en ik wist dat de decaan en mijn vader zouden genieten van de kans me enorm op mijn kop te geven. Het was een zwarte en hopeloze dag. Ik voelde me verdoemd. Ik kon alleen maar denken aan de problemen waar ik in verwickeld was. Thuis vertelde ik 's avonds aan mijn jongste broer wat me was overkomen, en het enige wat hij te zeggen had was een gemompeld 'oh shit'. Naarmate de week vorderde werd ik steeds wanhopiger. Ik dacht er zelfs over om van huis weg te lopen. Mijn moeder merkte mijn gespannenheid en vroeg of

er iets mis was, maar ik kon de moed niet opbrengen om het haar te vertellen. Op vrijdag, de dag des oordeels, stond ik vroeg op en ging naar de kerk. Ik liep de kerk binnen toen de mensen van de mis van half zeven naar buiten kwamen. Ik verborg mijn gezicht zodat niemand me kon herkennen, want als ze mijn moeder zouden vertellen dat ik zo'n vrome jongen was, zou ze dat niet geloven. Ze wist als de beste, hoe moeilijk het was om me naar de kerk te krijgen. Bovendien wist ze dat er iets mis was, en ze was heel goed in staat om twee en twee bij elkaar op te tellen. Toen de kerk eindelijk leeg was, stak ik een kaars op en zei een gebed. Mijn gebed was zoiets als: 'Ik ben een honkbalhandschoen verloren en waarschijnlijk is het mijn eigen schuld en verdien ik het niet eens om om uw hulp te vragen, maar mijn vader en de decaan doen me wat als ze erachter komen. Het enige dat me kan redden is een wonder. Ik hoop dat er echt iemand is die me kan horen. Amen.' Toen ik me later die dag omkleedde voor de gymles, voelde ik me aangetrokken tot een kluisje in de kleedkamer, op de derde rij van een muur vol met allemaal dezelfde kluisjes. Ik moest op een bank gaan staan om

erbij te kunnen. In het kluisje lag de handschoen. Ik kon het niet geloven. Ik geloof het nog steeds niet. Het zou, zelfs nu, nog steeds maar weinig moeite kosten om me uit m'n geloof te kletsen. Maar als alles gezegd was, zou ik nog steeds moeten toegeven dat het echt gebeurd is.

Een duw nodig hebben

Ik vergat deze gebeurtenis tot ik vijftientig jaar later weer een wonder nodig had. Ik moest toen een hersenoperatie ondergaan, om een tumor te laten verwijderen waardoor mijn lichaam op verschillende ingrijpende manieren gehandicapt kon raken. Alleen een wonder kon de prognose veranderen. Dus gaf ik me over aan het idee, dat er iemand of iets met een dergelijke kracht genoeg van me zou houden om me te helpen. Ik geloof niet dat ik me ooit vollediger aan een idee of overtuiging heb overgegeven dan toen. Ik kwam ongedeerd uit de operatie, behalve dat ik 20 procent minder kon horen. En de liefde die ik verkreeg door zo intens in liefde te geloven, zorgde ervoor dat mijn leven een heel andere richting kreeg. Uiteindelijk bracht die me bij het Centrum voor Attitudinal Healing.

Nu zou je aannemen dat ik met zulke ervaringen een enorm geloof in wonderen heb, maar ik lijk het altijd weer te vergeten. Altijd lijk ik een duw nodig te hebben in de vorm van grote stress om het me weer te herinneren. Zoals vorige maand. Ik was helemaal op. Ik was met mijn uitgever bezig over mijn eerste poëziebundel en ik moest een overstelpende hoeveelheid dingen regelen. Die dag keek ik op mijn kantoor op de klok en realiseerde me dat ik hopeloos te laat was voor een afspraak met mijn uitgever. Het probleem was, dat ik niet weg kon voor ik een artikel af had, dat ik beloofd had te schrijven en waarmee ik al een dag te laat was. Ik raakte geblokkeerd en heel gespannen. Iets intelligents schrijven, laat staan iets inspirerends, leek een hopeloze zaak. Ik had dat bevroren gevoel, dat je hebt als je je helemaal tekort voelt schieten. En toen herinnerde ik me de wonderen. Zo onbekwaam en onwaardig als ik me voelde, zei ik een gebed. Ik sloot mijn ogen, werd zo kalm als ik kon en zei: 'Ik kan dit allemaal niet doen, hoewel het moet. Ik heb een wonder nodig. Kunt u me helpen?' Daarna zette ik mijn handen op het toetsenbord van mijn computer. De ideeën bleven stromen, en het was precies wat ik wilde zeggen. Maar bij de laatste alinea kwam ik een obstakel tegen. Ik realiseerde me, dat ik niet beschikte over de bijzonderheden van een verhaal dat ik wilde vertellen over Jerry Jampolsky en zijn vader. Ik pauzeerde even om na te gaan wat ik nu kon doen,

terwijl ik weer snel ontmoedigd raakte. Toen ging de telefoon. Het was Jerry en natuurlijk gaf hij me alle details die ik nodig had. Onderweg naar mijn uitgever overpeinsde ik hoe ik nog steeds kan twijfelen aan het bestaan van wonderen, ondanks persoonlijke bewijzen van het tegendeel. Nog steeds redeneer ik ze weg. Ik vergeet wat de meeste kinderen als vanzelfsprekend aannemen: dat wonderen aan de lopende band gebeuren. ●

Dit artikel is met toestemming van The Center for Attitudinal Healing Sausalito, overgenomen uit The Rainbow Connection, lente/zomer 1998.

De principes en richtlijnen van Attitudinal Healing voor middelbare scholieren

1. We zijn allemaal leerlingen en leraren voor elkaar. Van iedere persoon en iedere ervaring kunnen we iets leren.
2. Er zijn geen goede of foute gevoelens. We zijn hier om open en eerlijk te zijn over onze gevoelens.
3. We kunnen niet leven in het verleden of de toekomst. Doe wat je doen kunt nu, en vertrouw op de rest.
4. We zullen elkaar niet beoordelen of veroordelen; we zullen elkaar accepteren zoals we zijn. We zullen onszelf en anderen respecteren.
5. Alles dat gedeeld wordt in de groep, blijft in de groep.
6. We geven om elkaar, zelfs als we het niet altijd begrijpen.
7. We kunnen naar het grote plaatje kijken, niet alleen naar ons kleine deel.
8. We zullen onszelf of anderen in de groep geen pijn doen. We zullen luisteren zonder in de rede te vallen. We zullen elkaar ondersteunen.
9. We zullen eerlijk zijn, in plaats van op te scheppen, te bluffen of te doen alsof.
10. Liefde is een deel van ieder individu. De keuzes die we maken kunnen ons naar liefde toe leiden of daar vandaan leiden.

Austin Centrum voor Attitudinal Healing, 2001

De Cursus en kinderen

'Mam.' 'Ja?' 'Ik kan niet slapen mam, want ik heb allemaal van die nare gedachten in mijn hoofd.' In haar halfduistere slaapkamertje zie ik dat ze met gefronst voorhoofd voor zich uit staart. Wat zal ik nu weer eens verzinnen? Zo vaak al heb ik haar verteld dat ze andere gedachten kan kiezen. Zo vaak deed ze dat gewoon. Op een manier zelfs, waar ik veel van kon leren. Moet ik daar nu weer mee aankomen? Ik vraag innerlijk om hulp en heb direct een idee. 'Eva,' zeg ik, 'ik ga wat zinnetje zeggen en jij zegt ze na, oké? Ik begin steeds met: jij bent ... en jij zegt dan: ik ben ...'

'Je bent een kind van de zon.'

Eva: 'Ik ben een kind van de zon.'

'Je bent een kind van de maan.'

Eva: 'Ik ben een kind van de maan.'

'Je bent een kind van de sterren.'

Eva: 'Ik ben een kind van de sterren.'

'Je bent een kind van God.'

Eva: 'Ik ben een kind van God.'

'Liefde is ... wat je bent.'

Eva: 'Liefde is ... wat ik ben.'

'Eef, dat van die zon, maan en sterren, zeg ik alleen maar omdat ik het leuk vind klinken, hoor. Maar ik wil dat je weet dat je een kind van God bent, en dat liefde is wat je bent.' Zich hierover zichtbaar verkneukelend, valt ze even later in slaap.

Dat ik dit gezegd heb, is een grote doorbraak voor mij. Tot voor kort kreeg ik het woord God niet door mijn strot, ook al heb ik me sinds het bestuderen van de Cursus weer breeduit in zijn/haar armen laten vallen. Steeds zoek ik naar wegen om de kinderen te laten weten, waar ik zo blij mee ben. Maar ik nam me voor ermee te wachten, totdat ik er op een natuurlijke manier over zou kunnen praten. 'I did it - Yeah!'

De volgende dag zeg ik de zinnetje voor Eva en Iris samen. Zij zeggen mij na. Daarna willen zij de voorzagger zijn. Wij spreken af dat ze allerlei zinnetje mogen verzinnen, maar dat de laatste twee blijven staan. Ze komen met teksten als...

Iris (6): 'Ik ben een kind van de ziedende zee.' Ik weet waar ze deze woorden vandaan heeft. Soms wanneer ze 's ochtends met haar piekhaar alle kanten op en haar samengeknepen oogjes tegen het licht uit bed komt, kan ik niet nalaten uit te roepen: 'Iris, je bent geboren uit zonnegloren en een zucht van de ziedende zee,' naar het gedicht *Iris* van Jacques Perk.

Eva (8): 'Ik ben een kind van de fluistering die over de wereld gaat.' Ik sta paf.

Ze vertellen in hun zinnetje soms wat ze de wereld te bieden hebben. En dat is niet mis. Soms beelden zij ook nog op theatrale wijze hun uitspraken uit. Inmiddels lijken wij over het hoogtepunt van onze

vindingen heen en bevinden wij ons op een hellend vlak. Dat komt doordat sinds kort ook meligheden als: 'Ik ben een kind van Mickey Mouse' in het assortiment worden opgenomen. Misschien vinden mijn dochters het morgenavond wel welletjes, dat van die zon, die maan en die sterren. Dat is dan goed. Alleen zal ik ze vanaf nu tot in de eeuwigheid na de nachtzoen in hun oor fluisteren: 'Liefde is... wat je bent.'

Annemarie van Unnik

De principes van Attitudinal Healing volgens Eva en Iris

Eva (10):

1. Je binnenste is liefde.
2. Laat angst niet overwinnen.
3. Als je iets met liefde geeft, krijg je het ook terug.
4. Maak je geen zorgen over het verleden of de toekomst.
5. Nu is nu... verpruts je tijd niet met angst maar geef liefde.
6. Doe je best om van jezelf en anderen te houden en geef anderen niet de schuld.
7. Kijk door je hartjesbril in plaats van door je boze bril.
8. We kunnen er echt voor kiezen vredig te zijn, in plaats van te gaan schelden. Wat er ook maar gebeurt.
9. Een groot mens kan een kind wat leren, maar omgekeerd kan ook.
10. We kunnen van onszelf houden en de kleine dingetjes vergeten.
11. Omdat God altijd bij ons is, hoeven we niet bang te zijn voor de dood.
12. Mensen die bang zijn kun je liefde geven. Van mensen die liefde willen geven moet je het aannemen.

Iris (7):

1. Liefde is wat je bent.
- 2, 3 en 4 ?
5. Wat nu is, is fijn en iedereen is liefde.
6. Ik vergeef jou, wat er ook gebeurt en ik blijf altijd in liefde voor jou.
7. Ik kan vrede zien in plaats van ongelukkige dingen.
8. Liefde ben je van binnen - en als er buiten je wat gebeurt blijf dan vredig.
9. We zijn helpers van elkaar.
10. Kijk naar de goede dingen, niet naar de slechte.
11. Je hoeft niet te denken dat de dood eng is, omdat liefde er altijd is.
12. Als je iemand ziet die ongelukkig is, help hem dan. Of wees blij met iemand die liefde geeft.

EN EEN KLEIN KIND ZAL HEN LEIDEN...

Kijken met de onschuldige ogen van een kind kan helpen ons de onschuld in ons allemaal te herinneren.

Beverly Hutchinson McNeff

Vertaling: Emilia van Leent

We kennen allemaal die wonderkus. Nee, niet die van Doornroosje. Maar die kus die alle ouders geven als ze de pijn wegnemen van een val of schram. Om de een of andere geheimzinnige reden begint de geschiedenis van de pijn te helen, zodra een ouder die kus geeft en zegt: 'ik kus het weg en alles is over.' Er is geen aardse reden waarom dit werkt. Ik ben er dan ook van overtuigd dat wetenschappers de wonderbaarlijke kracht ervan jarenlang zouden kunnen onderzoeken, en tevergeefs. Het werkt niet vanwege de wereld. Het werkt ondanks de wereld. Je zult het al geraden hebben, de kracht is niet de kus. Het is de genezende kracht die door de kus gesymboliseerd wordt. De kus zegt: 'Ik houd van je. Ik hoef niet te weten wat er gebeurt is, wat er misgegaan of goed gegaan is, ik houd gewoon van je. Je kunt gewoon even in mijn armen uitrusten van de pijn in de wereld. Je bent veilig.'

Er is een plaats...

Pas geleden viel mijn zoontje Jeffrey. Ik verwacht dat dat nog vaak zal gebeuren, want hij is pas twee. Het ene moment rende hij nog op de stoep, en het volgende lag hij op zijn gezicht en huilde. En ook al was hij maar een paar meter van me vandaan, ik had niet gezien wat er gebeurde. Bovendien deed dat er ook niet echt toe. Ik wist wat hij nu meteen nodig had: de wonderkus. Terwijl we de schrammen op zijn neus, hand en knie schoonmaakten, kregen ze die kus allemaal. Een triomfantelijke lach verscheen op zijn gezicht, dat daarnet nog verdrietig gehuild had. En na een korte omhelzing rende hij alweer weg om deze spannende wereld te ontdekken. Maar ik wist dat hij in zijn achterhoofd zou onthouden, dat er een plaats is waar hij geliefd is, waar hij kan uitrusten van de wereld als hij dat nodig heeft, waar hij veilig is. Zelf hebben we ook zo'n plaats in onze denkkeest waar we terecht kunnen als de wereld ons teveel wordt. Het is een plaats van veiligheid en kracht. Een plaats waar we kunnen uitrusten van ons werk in de wereld,

die soms beangstigend of pijnlijk is. Een Cursus in Wonderen zegt ons: 'Er is een plaats in jou waar volmaakte vrede heerst. Er is een plaats in jou waar niets onmogelijk is. Er is een plaats in jou waar de kracht van God verblijft' (*Werkboek, les 47*).

Op die plaats kan het God niets schelen wie er gelijk of ongelijk heeft. Hij houdt geen scorebord bij. Hij heeft geen enkele wens je te straffen of te berispen. Alles wat Hij wil is van je houden, is dat je weet dat je Zijn geliefde kind bent in wie hij welbehagen schept. Het is Gods manier om je een wonderkus te geven: zijn herinnering aan Zijn grenzeloze liefde voor jou.

Liefde koestert geen grieven

En wat wil God van ons als tegenprestatie? Eigenlijk niets. Misschien alleen hetzelfde wat iedere ouder wenst voor zijn kind: dat het kind gelukkig is, vredig en veilig. En je weet toch hoe je dat doet, of niet soms? Als je het als student van de Cursus nog niet weet, laat me dan deze gedachte met je delen uit les 68 van het Werkboek: 'Liefde koestert geen grieven. Wanneer ik al mijn grieven laat gaan, zal ik weten dat ik volkomen veilig ben.' Deze gedachte wordt in verschillende vormen steeds herhaald in de Cursus, en de boodschap is altijd dezelfde. We zullen geen weet hebben van Gods liefde voor ons, van Zijn veiligheid en Zijn vreugde zolang we grieven koesteren, ongeheerde gedachten over wie dan ook, inclusief onszelf. Grieven hebben we allemaal, of het nu kleine irritaties zijn of intense gevoelens van woede. Maakt dat ons 'slecht', of mislukt als studenten van de Cursus? Helemaal niet. Is een kind slecht als het valt? Natuurlijk niet. Het leert, en dat doen wij ook. We leren over onszelf, of moet ik zeggen, we leren weer over onszelf. Het doel van de Cursus is niet dat we geen grieven meer hebben, of dat je 'geen gedachten hebt die niet zuiver zijn, maar ze vereist wel dat je er geen hebt die je wilt vasthouden' (T 15:IV 9:1). Ons wordt gevraagd om Gods genezende liefde toe te laten bij onze angsten, zodat het genezingsproces kan worden begonnen en volbracht.

Dus als de volgende keer angst, woede en die kleine ergernissen je parten spelen, bedenk dan dat het oké is. Ga niet bij de pakken neerzitten, maar laat Gods liefde toe. Zijn wonderkus zal ervoor zorgen dat alles over is. ●

Dit artikel is overgenomen met toestemming van Miracle Distribution Center, 3947 E. la Palma Ave., Anaheim, CA 92807 USA, uit *The Holy Encounter*, mrt/apr 2001.

De principes van AH zijn ontleend aan ECIW. Dat is bekend. Maar hoe? Marrigje Dijkma over principe 9.

We zijn leerlingen en leraren voor elkaar

We zijn leerlingen en leraren voor elkaar. Ja, dat weten we. Het is een duidelijk zinnetje met de meest eenvoudige formulering van alle principes van AH. We hebben het onderhand zo vaak gehoord, dat we het zonder meer aannemen. Akkoord, we kunnen van elkaar leren. En we kunnen van iedereen iets leren. We snappen dat dit kan. Maar gebeurt het ook? En hoe dan? Is er een lesprogramma voor? Principe 9 heeft het trouwens helemaal niet over 'kunnen leren'. Het doet een uitspraak over 'wat we zijn'. We zijn leerlingen, we zijn al leraren... Wat betekent het nou precies? De Cursus spreekt over 'teachers' en 'pupils', steeds in één adem genoemd. In het 'Handboek voor leraren' uit de Cursus is veel te vinden over de relatie tussen leraren en leerlingen (zie bijvoorbeeld H2, 17, 18 en 29). Het zinnetje 'we zijn leerlingen en leraren voor elkaar' komt niet letterlijk zo in de Cursus voor. Wel lezen we in H.In.1:5-6 dat doceren gelijkstaat aan leren en dat onderwijzen een doorlopend proces is. In de Tekst staat het zo: 'Leraar en leerling zijn in het leerproces gelijk. Zij zitten in dezelfde leercategorie' (T4.I.1:2-3). Omdat ze in dezelfde 'klas' zitten, is het de bedoeling dat ze elkaar vinden. Aanvankelijk is er in de tijd een onderscheid tussen leerling en leraar, maar dit onderscheid bestaat alleen maar in de vorm en is per definitie tijdelijk (H29.1:4).

Samenkomst van leerling en leraar

In dit verband citeer ik een heel belangrijke alinea uit de Cursus: 'Wanneer leerling en leraar samenkomen, begint er een onderwijs-leersituatie. Want in feite is het niet de leraar die het onderricht verricht. *Gods Leraar spreekt tot elk tweetal dat zich verbindt met het doel om te leren* (cursivering MD). Vanwege dat doel is de relatie heilig en God heeft beloofd in iedere heilige relatie Zijn Geest te zenden. In de onderwijs-leersituatie leert ieder dat geven en ontvangen hetzelfde zijn. De scheidslijnen die ze hebben getrokken tussen hun rollen, hun denkgestten, hun lichamen, hun noden, hun belangen en alle verschillen waarvan ze dachten dat die hen van elkaar scheidden, vervagen, verflauwen en verdwijnen. Zij die dezelfde cursus willen leren, delen één belang en één doel. En zo wordt hij die leerling was zelf een leraar van God...' (H2.5:-1-8).

Verbinding met het doel om te leren

De hierboven gecursiveerde zin geeft aan, dat het nodig is dat er een gezamenlijke afspraak is om te willen leren. Dat is denk ik precies wat er gebeurt als iemand toetreedt tot een AH-groep. Zij of hij wil leren. Wil leren vergeven, wil leren de AH-principes in zijn leven toe te passen. Samen met anderen. De werkelijke leraar hierbij is Gods Leraar, de Heilige Geest. Onze zelf aangebrachte verschillen, tussen leider van de groep en deelnemers bijvoorbeeld, 'verflauwen en verdwijnen'. Dit gebeurt ook NU terwijl ik dit stukje schrijf en NU terwijl u dit leest. Scheidslijnen tussen lezer en schrijver vallen weg, het is de Heilige Geest die ons leert. Terwijl het misschien zo lijkt, dat ik de lezer iets wil leren, leer ik zelf. Dat is ook waaróm ik zo'n stukje schrijf: het geeft mij de gelegenheid om te leren. Om beter te begrijpen hoe het zit met dit principe van leerling en leraar. 'Je kunt niet aan iemand anders geven, maar uitsluitend aan jezelf en dat leer je door te onderwijzen' (H.In.2:6).

Psychotherapie

Dezelfde processen spelen zich ook af in ware psychotherapie. Iemand zoekt hulp, vindt een therapeut en de rollen lijken duidelijk: alleen de cliënt is degene die iets te leren heeft en de therapeut geeft alleen maar. Niets is minder waar. In het dictaat 'Psychotherapie: doel, proces en praktijk' (Aanvullingen op Een Cursus in Wonderen) vinden we veel relevante informatie. Het gaat hier in het bijzonder over de werkelijke relatie tussen een therapeut en zijn cliënt. Wat daar staat is onmiddellijk toepasbaar op de relatie tussen leraar en leerling. 'Als leerling en leraar samen echter één doel

delen, zal God in hun relatie binnentreden omdat Hij werd binnengenoed. Op dezelfde manier geeft een vereniging van doel tussen patiënt en therapeut God opnieuw de eerste plaats, eerst via de visie van Christus, dan via het herinneren van God zelf. Het psychotherapeutisch proces is de terugkeer naar innerlijke gezondheid. Leraar en leerling, therapeut en patiënt zijn allen waanzinnig, anders zouden ze hier niet zijn. Samen kunnen ze een uitweg vinden, want niemand vindt zijn innerlijke gezondheid alléén' (P2.II.5:3-7).

Wie is de leraar en wie de leerling?

'Wie is nu de therapeut, en wie de patiënt?' (cursivering MD). Uiteindelijk is iedereen beide. Hij die genezing behoeft, dient anderen te genezen... Elke patiënt die bij een therapeut komt, biedt hem de gelegenheid zichzelf te genezen. Bijgevolg is hij diens therapeut. En elke therapeut dient van elke patiënt die naar hem toe komt te leren genezen. Hij wordt dus zijn patiënt. God heeft geen weet van afscheiding. Het enige wat Hij weet is dat Hij één Zoon heeft. Zijn kennis wordt weerspiegeld in de ideale patiënt-therapeutrelatie' (P2.VII.1:1-13). Iemand die als cliënt bij mij komt, geeft mij veel gelegenheid te leren. Te leren mijn projecties te zien, niet

te oordelen, met liefde te kijken, te leren niet in allerlei valkuilen te trappen (macht of magie willen uitoefenen), niet in discussie te treden, niet boos te worden over intolerantie. Kortom, te leren vergeven, want dat is het enige wat we te leren hebben, en... daarbij om leiding van de Heilige Geest te vragen.

Het leert

In elke leersituatie, in een AH-groep, terwijl je iets leest, in therapie of als ouder, is elke leerling de leraar van zijn leermeester. Elke leraar wordt de leerling van zijn pupil. We zijn leraar en leerling voor elkaar, we zijn het tegelijkertijd allebei. Beiden zijn we zowel leraar als leerling. De rollen zijn onderling verwisselbaar. Overigens is het niet de leraar die werkelijke doceert, nee dat is de Heilige Geest. Als we ons verbinden om te leren, dan vallen onderscheid en grenzen weg. Er is dan een toestroom van kennis, er wordt geleerd in een onderlinge uitwisseling. Er is leren. Het leert.

Marrigje Dijkma

Voor uitleg citaten: zie pagina 109, Aanhangsel van ECIW

Het leiden van Attitudinal Healing groepen voor kinderen

De laatste twaalf jaar heeft Carolyn Smith gewerkt met groepen voor kinderen in het Centrum voor Attitudinal Healing in Sausalito. Een groep voor kinderen die een ernstig zieke in de familie hebben (vaak gaat het dan om een van de ouders) en een voor kinderen die een ouder verloren hebben.

Ik vind het ontzettend leuk om met kinderen te werken, vooral omdat ik zelf gewoon een kind ben in het lichaam van een volwassene. Ik geniet ervan om te lachen, te spelen en gek te doen. Voor mij is het dus gemakkelijk om met kinderen om te gaan. De reden dat ik dit al zo lang doe, is dat ik zoveel goeds ontvang door het samenzijn met kinderen en hun gezinnen. Het is een kostbaar moment als de vijf jaar oude Gabrielle in een groep vraagt: 'Hoe ziet liefde eruit?' en Christopher van tien antwoordt: 'Je kunt liefde niet echt zien, maar wel voelen'. Het is vaak voorgekomen dat ik me bij het begin van een groepsbijeenkomst somber voelde, of me ergens zorgen over maakte, om me vervolgens anderhalf uur later een stuk lichter en volkomen op m'n gemak te voelen.

De kinderen hebben me er erg bij geholpen om mijn houding tegenover de dood te veranderen. Ongeveer tien jaar geleden kwam er een klein meisje in de groep, samen met haar familie. Robin was zes en had een hersentumor. Al meer dan een jaar hadden artsen

alles gedaan om haar te helpen en te redden, maar al hun pogingen liepen op niets uit. Robin wist dat ze ziek was en dood zou kunnen gaan, maar vond dat helemaal niet erg. Ze zei: 'Als ik blijf leven, blijf ik bij mama en papa. En als ik naar de hemel ga, kom ik terecht bij oma en oom Jim. Dus waar ik ook ben, is het goed'.

Robin werd steeds zwakker en stierf uiteindelijk thuis in de armen van haar ouders. En ook al wist ik dat dit te gebeuren stond, toch kwam haar dood als een schok. Een aantal maanden was ik van streek, somber, en boos op het leven dat zo iets liet gebeuren. Langzamerhand kwam ik erachter dat Robin nog steeds heel dicht bij me was - in mijn hart en mijn herinneringen - en dat ze in die zin ook helemaal niet was weggegaan. Natuurlijk had ik liever gezien dat Robin volwassen had kunnen worden, liever dan haar met zes jaar te zien sterven. Maar de gelijkmoedigheid waarmee ze haar vroege dood accepteerde, gaf me het gevoel dat het op de en of andere manier oké was. Als ik nu terugdenk aan Robin, merk ik dat ik glimlach en liefde en waardering voel voor dit kleine wijze wezentje, dat me leerde dat de dood niet het einde is van de verbinding tussen mensen.

Carolyn Smith

Vertaling: Emilia van Leent

COLUMN

Meneer Keutelmans, mijn goeroe

'Mam, ik ben bang dat ik harder ga huilen als Cavi dood gaat, dan wanneer jij dood gaat.' Ik lach en zeg: 'Dat mag hoor kind. Ik weet dat je heel veel van je cavia houdt.'

Als kind had ik een groot hart voor dieren. Dat ben ik kwijt. Mijn dochter houdt van dieren; vooral als er iets aan mankeert. Laat haar zelf een dier uitzoeken en zij zal thuiskomen met een konijn met een hazenlip. Binnenkort is ze jarig. Mijn echtgenoot stelt voor een diertje voor haar te kopen. Dit zou voor Eva een schot in de roos zou zijn. 'Laten we het maar doen,' zeg ik met tegenzin.

De dag voor haar verjaardag komt Arend glunderend thuis met een cavia uit een centrum voor ontheemde knagers. Het is een tweedehandsje voor een spotprijis, hok en BTW inbegrepen. Eva neemt hem de volgende dag dolblij in ontvangst. Ze noemt hem Cavi en vindt hem een coole cavia. Tijdens de verjaardagsvisite zie ik hoe twee kinderen het dier bijna in tweeën trekken, onder het uitroepen van: 'Ik had hem het eerst!' Gelukkig weet de getraumatiseerde cavia zich na enkele dagen te herpakken en durft dan weer van zich te laten horen. Zijn vocabulaire getuigt van eenvoud. Heeft hij het naar zijn zin, dan zegt hij: 'Wiepwiep'. Tijdens topmomenten hebben die klanken een uitzinnige intonatie. Is hij verontrust dat zegt hij: 'Prrrrrrr.' Op meer tekst heb ik hem niet kunnen betrappen.

Van haar eigen geld koopt Eva voor in het hok een soort houten chalet (alleen de geraniums ontbreken). Wij bieden aan het te betalen. Maar zij wil dat het echt een geschenk is van haar aan Cavi. Aan het dier heb ik geen werk. Eva heeft de volledige zorg voor zijn geestelijk & lichamelijk welbevinden. Dat doet zij zo goed ze kan. Eens per week moet het hok worden verschoond. 'Pap, wil jij het hok verschoonen, dan houd ik de cavia wel vast,' zegt ze op een toon alsof zij daarmee haar vader flink matst. Eva draagt sindsdien de verantwoordelijkheid (zo'n 500 gram) en Arend doet het uitvoerende werk.

Mijn dochter vindt het naar dat ik niet zo weg ben van haar grote liefde. Zij wil steeds dat ik hem bij me neem. Die ene keer dat ik het doe rollen er gelijk vijf keutels van mijn schouder. 'Bah, viespeuk!', roep ik uit. Diep beledigd pakt Eva hem van mij over, onheilspelelend mompelend dat Cavi precies weet bij wie hij dat moet doen.

Wel raakt het me als ik hoor met hoeveel vreugde de kleine viervoeter reageert op Eva. En altijd! Dát is zo wonderlijk. Vergeet zij hem te voeren, dan weerhoudt

hem dat niet te wiepen van plezier over haar gezelschap. Is zij een weekend weg geweest, dan is hij daarover niet verbolgen, maar uitzinnig van vreugde over de hereniging. Op een dag laat Eva hem per ongeluk vallen en ontdekt twee witte dingetjes op wat doorgaat voor zijn onderlip. Het blijken zijn voortanden te zijn. Even blijft hij stil. Maar als Eva hem geschrokken koestert, begint hij weer voorzichtig geluid te geven totdat even later zijn wiepmachine weer op volle toeren draait. Tja, wat te doen met een knaagdier zonder iets om mee te knagen? Naar de dokter! Met een handvol adviezen en een vette rekening komen Arend en Eva even later terug. 'Mam, ik zei tegen de dierenartsassistent dat papa erg geschrokken was van de rekening. Dat hij zoveel niet eens betaald had voor de cavia + hok + PTT, of zoiets.'

Niet alleen raakt de liefde van Cavi voor Eva me, ook geniet ik van de vreugde die zij beleeft aan het beestje: de oprechtheid van haar liefde. Als op een middag Eva en haar zusje Iris klaar zijn met knutselen, dragen zij beiden een witte bruidstooi en hebben Cavi een zwartpapieren stropdas voorgehangen. Zij willen met hem trouwen en vragen of ik ze in de echt wil verbinden. Ik weiger. Zij dringen aan. 'Tadatadaa...', zing ik het bruidslid met lange tanden en in mineur. Daarna verbind ik mijn prachtige dochters in de echt met de kleine bigamist.

Maanden later vraagt Eva mij op de man af waarom ik niet in haar cavia kan zien, wat zij er in ziet. Waarom zie ik haren, keutels, ruik ik luchtjes, waar zij liefde ziet? Waarom noem ik hem altijd meneer Keutelmans? Zou ik het leuk vinden als anderen zich in dergelijke bewoordingen over mijn echtgenoot zouden uitlaten? Ik vertel haar over de enorme dierenliefde die ik voelde als kind. En over hoe blij ik voor haar ben, dat zij zo gelukkig is met haar dier - en dat ik mij voor-

Lees verder op pagina hiernaast

Wonne's Ware Wereld

Ik vind *Wonne's Ware Wereld* een bijzonder boek. Het gaat over het jongetje Wonne, dat door zijn liefde zijn Ware Wereld vindt. Hij vindt die in een boom. Hij heeft een onoverwinnelijke liefde voor die boom. Wonne zit op een dag weer bij zijn boom heerlijk te genieten. Ineens hoort hij een stem. Het is de stem van de oude man. De oude man is net God. Als hij eens goed naar de boom kijkt, ziet hij ineens een deurtje. Achter dat deurtje in de boom is de Ware Wereld. In de Ware Wereld ziet hij een klein wit huisje. Het ziet er gezellig uit. 'Hallo Wonne,' zegt de oude man. 'Leuk dat je er weer bent.' Ineens ziet Wonne een bordje aan de muur. Er staat op:

Niets dat echt is, kan bedreigd worden.

Niets dat onecht is bestaat.

Hierin is de vrede van God.

In het huisje schijnt gouden licht. Overal in de Ware Wereld is dat licht.

Wonne leeft niet alleen in de Ware Wereld. Wonne leeft in twee werelden. In een wereld van liefde, dat is de Ware Wereld, en in de gewone normale wereld. In het boek staat dat hij in zijn huiskamer allemaal losse stukken ziet, die niks met elkaar te maken hebben. In de Ware Wereld hoort alles bij elkaar. Alles is met elkaar verbonden.

neem anders over hem te spreken. Eva is blij met het gesprek. Wil ik Cavi dan nu op schoot? Nee, dat niet. Nu ik mij respectvoller over de cavia uitlaat, begin ik hem ook anders te ervaren. Keer op keer laat hij mij zien hoe onvoorwaardelijke liefde eruit kan zien. Hierin is hij mijn leermeester: je reinste goeroe! Op een avond loop ik langs zijn hok en begint hij zachtjes naar me te wiepen. Ik ben hogelijk verbaasd en praat spontaan terug. Dat leidt tot gewaagder gewiep. Dit doet mij besluiten een stukje appel met een fraaie boog binnen de omheining van zijn hok te werpen. En sindsdien is dit een vast avondritueel geworden. Altijd op initiatief van meneer Keut ... uh ... Cavi.

Wonne woont in een gezin met een moeder en een zusje. Hij houdt heel erg van zijn zusje. Ze heet Wanda. Wanda mag niet mee naar de Ware Wereld. Anders zou ze nooit meer terug willen. Daarom vertelt Wonne haar alles wat hij beleeft. Alles wat Wonne denkt, komt in de Ware Wereld. Op een keer kijkt hij naar een griezelfilm. Hierdoor denkt hij twee monsters in zijn Ware Wereld. Maar hij leert ook de les tegen angst. Als hij weer terug in de Ware Wereld is, zijn ze daar en worden ze steeds groter. Hij voedt de monsters met zijn angst. Dit keer mag Wanda wel mee.

Zij vindt het zielig voor Wonne. Ze slaat de monsters in elkaar. Daardoor is Wonne zijn angst kwijt en de monsters zijn weg. Omdat Wonne zich heeft herinnerd, helpt hij iedereen hun hart te vullen met liefde. En zelfs sommige grote mensen herinneren zich de Ware Wereld. Ik hoop dat iedereen zichzelf de Ware Wereld kan herinneren, ook dieven en andere gemenerikken

Eva Maria Boschman (10 jaar)

Wouter Middeldorp, *Wonne's Ware Wereld*, Uitgeverij Petiet, Tiel 1998, 149 p., € 12,50.

Annemarie van Unnik

Muziek vanuit het hart

Interview met Kirtana

‘.....als ik deze muziek in het openbaar deel, dan ben ik me zeer bewust van de golf van liefde die door mij heen, naar mij toe, en van mij uit gaat... Wat een genade dat mijn hart zo is geopend, mijn denken zo gestopt.’

Kirtana, een Amerikaanse zangeres uit California, heeft twee CD's met rustige muziek en met zich herhalende thema's gemaakt. *This Embrace* en *The Offering*, met onder andere het nummer 'Life'.

*'Life is a pretty great place to be
If you don't mind mystery
If you can keep an open mind
And dance when the coals are burning
hot*

*And forget them when they're not
And just move with the energy...*

Kirtana: 'Ik begon op de prille leeftijd van elf jaar met het schrijven van mijn eerste nummers, net nadat ik mijn eerste gitaar had gekregen met kerstmis. Mijn nummers komen voort uit dezelfde "plaats" waar alle muziek, kunstwerken, fysieke vormen en gedachten vandaan komen – uit het Grootse Dat Is, de mysterieuze bron van alle Zijn. Iemand vroeg me eens: "Hoe schrijf je zulke muziek?", en ik antwoordde: "Hoe denk je je gedachten?" De Levenskracht lijkt ons op alle mogelijke manieren te gebruiken, afhankelijk van waar we voor

voelen en wat we kunnen. Het is een vreugde voor me om te worden gebruikt als instrument om muziek en dichtkunst uit te drukken. Ik denk dat mijn creatieve expressie in het begin vooral een soort reiniging was, opgeroepen door hele krachtige emoties en gedachten die door mijn zenuwstelsel bewogen. Later leek mijn creativiteit meer voort te komen uit een poging om bepaalde levenservaringen te begrijpen, en om te genezen of te helen van "waargenomen" traumatische gebeurtenissen. En nu is het meer een uitdrukken van de liefde en eenheid die ik voor alle leven voel. De nummers van *This Embrace (Deze Omhelzing)*, mijn nieuwste CD, zijn een eerbetoon aan deze liefde en herkenning van het Zelf.

Een diepe meditatie

'Het schrijven van muziek is absoluut een ervaring die alles te boven gaat, dus het proces van "het schrijven" of "een nummer tot leven brengen" is voor mij zoets als een diepe meditatie. Als ik helemaal opensta om te ontvangen, ben ik heel open en gevoelig. Op een bepaalde manier brengt de handeling van het muziek maken me in contact met de diepste niveaus van Zijn. Behalve dat ik de vreugde ervaar van me als het ware nestelen in die aangename diepte, wordt daar nog aan toegevoegd dat ik altijd leer van dat wat door me heen gaat. Mijn nummers zijn als leraren, en ieder nummer onthult waarheid. Als ik het breder bekijk: als ik deze muziek in het openbaar deel, dan ben ik me zeer bewust van de golf van liefde die door mij heen, naar mij toe, en van mij uit gaat. Het is altijd een uitbreiding en verrijking van mijn besef van het Zelf, om op deze manier met anderen samen te zijn. Vroeger had ik concrete doelen. Tegenwoordig wil ik gewoon leven in de omhelzing van dit mysterie, en zien wat het onthult. Ik vertrouw er veel meer

op dat mijn muziek zal gaan naar waar hij moet zijn, zonder een of ander "ingenieus plan", dat ik zelf heb uitgedacht. Maar mijn hoop is altijd dat de mensen die deze muziek horen de weerkaatsing ervaren van de liefde en waarheid die haar geïnspireerd heeft. Sinds ongeveer een jaar ben ik nu bezig met mijn vijfde CD, waarvan het de bedoeling is dat hij in juni uitkomt. Ik heb nog geen titel, maar de titels van de individuele nummers geven wel de belangrijkste thema's aan: "Always Here", "Do you hear the music", "Only this love", en "Surrender to the Mystery".

De Grote Duw

Een Cursus in Wonderen heb ik nooit gedaan, maar ik ken veel mensen die het heel veel goed heeft gedaan. In algemene zin ken ik enkele basisprincipes van de Cursus. Ik eerbiedig alle leringen die tot doel hebben te helen, te inspireren en te verlichten. Hoewel

ik door de jaren heen in contact ben gekomen met vele diepzinnige uitdrukkingen van waarheid, meditatiestijlen, en woorden van wijsheid die me tot troost zijn geweest, is het zo dat de Grote Duw in de niet te ontkennen waarheid van wie ik ben, kwam nadat ik mijn geliefde leraar Gangaji vier jaar geleden ontmoette.

Daarmee wil ik eindigen: met het betuigen van mijn erkentelijkheid voor deze niet te verwoorden zegening in mijn leven. Wat een genade dat mijn hart zo is geopend, mijn denken zo gestopt. Vanuit dit vuur in mijn hart vloeit nu de muziek.

Namasté aan alle lezers in Nederland.'

*Anja van Aarle
Vertaling: Emilia van Leent*

Beide CD's zijn te koop bij het Centrum voor AH.

CD lijst

De volgende CD's zijn bij het Centrum te bestellen. Prijzen exclusief portokosten.

James Twyman

Ecclesia, €19,05
Emissary of Light, €19,50
May Peace Prevail on Earth, €19,05
The Order of the Beloved Disciple, €20,50

Peter Makena

In Love, €18,15
Open to Grace, €18,15

Shaina Noll

Songs for the Inner Child, €18,15
Bread for the Journey, €18,15

Wendi Blom

Dreams within Dreams, €15,90

Wild Roses / Beth & Cinde

Voices on the Wind, €19,05
Northren Lights, €19,05

David Whyte

Close to Home, €20,50

Kathy Zavada

In Love Divine, €19,00
I'm right here, €19,00
Union, €19,00
Journey Home, €19,00
Trust there is Love, €19,00

Kirtana

The Offering, €18,15
This Embrace, €18,15

Prijzen onder voorbehoud i.v.m. de dollarkoers.

How Could Anyone

Hoe kan iemand je ooit zeggen
Dat je minder bent dan mooi
Hoe kan iemand je ooit zeggen
Dat je minder bent dan heel
Hoe zou iemand niet kunnen merken
Dat je liefde écht een wonder is
Hoezeer je bent verbonden met mijn ziel

You Can Relax Now

Ontspan je maar
Kom open je ogen
Adem nu diep in
Ik ben bij je
Mijn liefste, liefste kind
Wie denk je dat je bent
Jij bent het kind van God
En dat verandert nooit
Je droomde, vergiste je
Je dacht dat we van elkaar gescheiden waren
Maar nu hoor je mijn stem en
Ontspan je maar
Kom open je ogen
Adem diep in
Ik ben bij je
Je bent de liefde van mijn leven
Je bent mijn enige schepping
Je bent eeuwigheid
En dat verandert nooit

*Twee liedteksten van de CD
'Songs for the Inner Child' van
Shaina Noll.
Vertaling: Emilia van Leent.*

*Deze CD is te koop bij het
Centrum voor AH.*

ACTIVITEITEN VAN HET CENTRUM VOOR ATTITUDINAL HEALING I.S.M. CENTRUM VOOR MIRACLES-STUDIES

In gezamenlijkheid bieden we een keur aan verschillende workshops en trainingen aan, allen gebaseerd op het gedachtegoed van Attitudinal Healing en/of Een Cursus in

Wonderen. Hieronder treft u een overzicht van het programma aan.

Voor meer uitgebreide informatie kunt u ook onze website bezoeken: www.ahnl.org, of schriftelijke informatie vragen.

TRAININGEN

De Facilitatortrainingen zijn bedoeld voor mensen die willen leven en werken met de principes van AH in hun dagelijks bestaan, in het gezin, op het werk. In de trainingen I en II worden verschillende vaardigheden, die samenhangen met de AH-richtlijnen geoefend, zoals empathisch luisteren, bewustwording van je gevoelens, ze accepteren en ermee leren omgaan, angst loslaten en door de ogen van liefde kijken. In de Facilitatortrainingen III en IV kijken we vooral naar onze eigen motieven om groepen te begeleiden en naar dat wat ons inspireert.

Facilitatortraining I

Faciliteren met een open hart.
Luisteren met een open hart.
19-21 sept 2003.

Facilitatortraining II

Faciliteren met een open mind.
Luisteren zonder te oordelen.
16-18 mei 2003.

Facilitatortraining III

Dienstbaar zijn.
Dienstbaar zijn in je rol als facilitator.
31 okt-2 nov 2003.

Facilitatortraining IV NIEUW: Inspiratie.

Wat inspireert je echt en wat betekent dat voor jou als facilitator?
24-26 jan 2003.

De Facilitatortrainingen worden gehouden te Amersfoort, vrij 10-zon 16 uur, kosten €275 per training, incl. verblijf en cursusmateriaal.

Training Course-Groepen

begeleiden is bedoeld voor mensen die een course-groep begeleiden of overwegen dat te gaan doen. Je maakt kennis met diverse manieren van het begeleiden van een course-groep en gaat op zoek naar de voor jou meest passende wijze van begeleiden.
15-16 feb 2003.
Amersfoort, za 10-zon 16 uur, kosten €180, incl. verblijf en cursusmateriaal.

FACILITATORS

van AH-groepen, of deelnemers aan één of méér facilitatortrainingen zijn welkom bij de

Landelijke Facilitatordag

5 april 2003.
Hilversum, za 10.30-16 uur, op basis van donatie.

WORKSHOPS

Intensieve Workshops

'Jij bent het op wie je gewacht hebt!'
Voor iedereen die op intensieve wijze wil kennismaken met Attitudinal Healing, Een Cursus in Wonderen en The Work of Byron Katie, en hoe de toepassing van dit gedachtegoed diep kan doorwerken in je dagelijks leven.

Mölmeshof, Duitsland (bij Eisenach).

20 jul-3 aug 2003.
zo 18-zo 10 uur, max. 25 deeln.
Cursuskosten €350; Verblijf incl. maaltijden €600 (1pk); €488 (2pk); €348 (kamperen).

Wehl (bij Doetinchem),

22-29 aug 2003, vrij 19.30-vrij 10 uur. Cursuskosten €350; Verblijf incl. maaltijden €255 (2pk).

Meditatieve Workshops

Voor wie de stilte en diepte in zichzelf wil verkennen en de ervaring van het vinden van eigen antwoorden wil opdoen.
In de contemplatieve sfeer van abt Lilbosch of op het landgoed van Kasteel Nyswiller.

Nyswiller, Kasteel Nyswiller
1-3 nov 2002.

vrij 10-zon 16 uur, max. 16 deelnemers. Cursuskosten €135, Verblijf incl. maaltijden €135 (1pk); €120 (2pk).

Echt, Abdij Lilbosch.

27-29 juni 2003.
vrij 16-zon 16 uur, max. 9 deelnemers, €150 incl. verblijf en maaltijden.

AH-Workshop

Principe 5, 'Nu is de enige tijd die er is' loopt als een rode draad door deze workshop. Hoe gelukkig ben je nu en wat houdt je af van het ervaren van innerlijke vrede?
16-17 nov 2002.

Amersfoort, za 10-zo 16 uur, kosten €170, incl. verblijf.

Workshops 'Ben je bereid...?'

Het verlangen onszelf als vredig, onschuldig en héél te ervaren dringt zich altijd weer aan ons op. Dit vraagt bereidheid 'JA' te zeggen tegen vergeving, vrede, onschuld en heelheid. We kijken naar onze (verhulde) motieven om

(nog) niet voor vergeving, schuldeloosheid, heelheid en vrede te kiezen en maken, als je daartoe bereid bent, contact met de ervaring die samengaat met het werkelijk kiezen voor vergeving, onschuld, heelheid en innerlijke vrede.

Ben je bereid.... jezelf, de ander en de wereld te vergeven?
22-23 maart 2003.

Ben je bereid... voor je eigen onschuld / heelheid te kiezen?
3-4 mei 2003.

Deze workshops worden gehouden te Amersfoort, za 10-zon 16 uur, kosten €170 per workshops, incl verblijf.

1-daagse Workshop Duidelijk communiceren

op basis van ECIW
za 11 jan 2003, Venlo, 't Groenewold, 10-16.30 uur, €37, aanm/info 077-3546689

Cursussen Course

ma 6 jan 2003, Moorveld, Introductie-cursus Course
10-12 uur; 2-wekelijks, 6 x.
ma 6 jan 2003, Moorveld, Werkboeklessen Course,
20-22 uur; 2-wekelijks; 6 x
ma 24 mrt 2003, Moorveld, Introductie-cursus Course
10-12 uur; 2-wekelijks; 6 x
ma 24 mrt 2003, Moorveld, werkboeklessen Course,
20-22 uur; 2-wekelijks; 6 x

Mini-Workshops ECIW/AH

wo 13 nov 2002, Maastricht, 20-22.30 uur, €7, aanm/info 043-3215703
zo 24 nov 2002, Dordrecht, 14-16.30 uur.
aanm/info 076-5208377
zo 1 dec 2002, Moorveld, 10-12.15 uur.
zo 22 dec 2002, Moorveld, 10-12.15 uur.

zo 12 jan 2003, Moorveld, 10-12.15 uur.
zo 19 jan 2003, Eindhoven, 14-16.30 uur; €7
aanm/info 076-5208377
zo 9 febr 2003, Moorveld, 10-12.15 uur.
zo 16 mrt 2003, Moorveld, 10-12.15 uur.
zo 11 mei 2003, Moorveld, 10-12.15 uur.

Voor informatie en opgave

Centrum voor AH / CMS
Luipertstraat 12,
6237 NM Moorveld,
tel: 043-3647987; fax 043-3653014
e-mail: AHJoyEls@hetnet.nl;
Website: www.ahnl.org

*De activiteiten worden verzorgd door
Els Thissen.*

ACTIVITEITEN CHRONOLOGISCH

1-3 november 2002
Meditatieve workshop, Nyswiller.
13 november 2002
Mini-Workshop Maastricht
16-17 november 2002
AH Workshop II
24 november 2002
Mini-Workshop Dordrecht
1 dec 2002
Mini-Workshop Moorveld
22 dec 2002
Mini-Workshop Moorveld
11 januari 2003
Workshop 'Duidelijk communiceren'
12 januari 2003
Mini-Workshop Moorveld
19 januari 2003
Mini-Workshop Eindhoven

24-26 januari 2003
Facilitatortraining IV (NIEUW)
9 februari 2003
Mini-Workshop Moorveld
15-16 februari 2003
Training Course-groepen begeleiden
16 maart 2003
Mini-Workshop Moorveld
22-23 maart 2003
Workshop 'Ben je bereid ... jezelf, de ander en de wereld te vergeven?'
5 april 2003
Landelijke facilitatordag.
3-4 mei 2003
Workshop 'Ben je bereid ... voor je eigen onschuld / heelheid te kiezen?'

16-18 mei 2003
Facilitatortraining II
27-29 juni 2003
Meditatieve workshop, Echt.
20 juli-3 aug 2003
Intensieve workshop, Mölmeshof, Duitsland.
22-29 aug 2003
Intensieve workshop, Wehl bij Doetinchem
19-21 september 2003
Facilitatortraining I
31 okt-2 nov 2003
Facilitatortraining III

ATTITUDINAL HEALINGGROEPEN

In diverse plaatsen in Nederland komen AH groepen bijeen. Deze groepen werken op basis van de principes en richtlijnen voor het werken in AH groepen. Indien je belangstelling hebt om aan een groep deel te nemen kun je contact opnemen met een van de facilitators. Kosten van deelname lopen uiteen van gratis tot maximaal €7,- per bijeenkomst.

Groningen

Groningen:
Godelieve Bos 050-5420233
Haren (1):
Marrigje Dijkma 050-5340729
Haren (2)^{1, 2, 3}:
Henk Kamerling 050-5340729
Onstwedde:
Johan Maarsingh 0599-331722
Ten Boer:
Maatje Visbeen 050-3021940

Gelderland

Apeldoorn
Nicole Blaauw 055-5336916
Doetinchem:
Pieter Vegter 0575-465102
Gorssel:
Herman Kreike 0575-492864
Hengelo:
Pieter Vegter 0575-465102
Lochem:
Jan Helmus 0573-257927

Nijmegen

Nanjan 024-3224327
Zutphen:
Pieter Vegter 0575-465102

Flevoland

Lelystad:
Cees Bakker 0320-256355

Friesland

IJlst:
José van der Werf 0515-533183
Oosterend (1) en (2)⁷:
Willem & Jacqueline Feijten
0515-332472

Noord-Holland

Amsterdam:
Renée van der Vijgh 020-6473075
& Peter Mulder 023-5635620
Haarlem (1)²:
Ineke Smit 023-5365417
Haarlem (2):
Ynze Keetlapper 023-5367538
Heiloo:
Marti Op de Weegh 072-5334398
Hoofddorp:
Jane Struiksma 023-5614347
Zwaag:
Peter Oud 0229-234028

Zuid-Holland

Delft:
Wil Rijsterborgh 015-2615998
Den Haag (1):
Michelle Bauer 070-3542074

Den Haag (2):

Yvonne Scharis 070-3522379
Den Haag (3):
Annemarie van Unnik
070-3467932
Dordrecht:
Heleen de Meijer 078-6317787
Gouda:
Marianne Spoor 0182-532396 &
Jans Ooms 0180-663408
Lekkerkerk:
Marianne Spoor 0182-532396 &
Jans Ooms 0180-663408

Rotterdam:

Mieke Borgdorff 010-2201520
Streefkerk:
Krystyna Bergsma 0184-684340
Voorschoten:
Anna Walraven 071-5764877
Zuid-Beyerland:
Anna Eppinga 0186-662055

Utrecht

Amersfoort (1) en (2)³:
Rozemarijn Ockhuysen
033-4728602
Eemnes:
Loek Kattekamp 030-2721290
& Wim van Ginkel 0343-431577
Houten:
Carla Glaudemans 030-6350269
& Susan Plomp 030-6381663

Soest⁶:

Maria de Wilde 035-6026486
Utrecht:
Mirjam Bossink 030-2626405
Vleuten:
Antoniet den Boer 030-2713197
Zeist:
Ety de Graaf 030-6990028

Brabant

Breda:
Jopie van Heeren &
Henny van der Feer 076-5208377
Eindhoven:
Wil Oskam 040-2484452
Tilburg:
Anja Gussinko 013-5363784
Vessem (1):
Maria van Engeland 0497-571303
& Ineke Out 0497-514199
Vessem (2)⁵:
Joyce Jansen 0497-515707 &
Maria van Engeland 0497-571303

Limburg

Berg en Terblijt:
Riny Dijkman-Blom 043-6041816
Echt:
Peter Winteraeken 0475-484833
Maastricht⁴:
Anja van Aarle 043-3647987
& Gait Welling
Maastricht:
Jacqueline Houben 043-3638173
Moorveld:
Els Thissen 043-3647987
Roermond:
Jeannette Fabrie 0475-341130
Sittard:
Beppie Cloo 046-4581597
Venlo-Blerick:
Jolanda Megens 06-17516018
Weert:
Gerrie van Gestel 0495-533232

Zeeland

Dreischor:
Trudy Huter 0111-401801
Middelburg:
Ria Castenmiller 0118-639949
Vlissingen:
Ellen Heystek 0118-418294

Drenthe en Overijssel

geen groepen

Nederlandstalige groepen in het buitenland:

BELGIË:

Ruimte voor innerlijke vrede:
Beja Pingnet, Victor Nelisstraat
16, 2900 Schoten, tel 03-6588287,
Website: www.InnerlijkeVrede.be
Brugge:
Henk Content 050-352943
Kalmthout:
Rina & Jean-Pierre Lenders
03-6663618
Kessel-Lo:
Antje Bex 016-250267

Nijlen:
Fons & Diane Melis 03-4816439
Schoten:
Beja Pingnet 03-6588287

OOST-SPANJE

Denia (Alicante):
Guido Visbeek
(0034) 966498394

¹ Thema: Werken aan werk

² Voor rouwverwerking na het verlies van een naaste of dierbare

³ Voor mensen die gedurende een lange tijd ziek zijn

⁴ Voor (ex)psychiatrische patiënten i.s.m. Stichting In De Rooden Leeuw.

⁵ Jongerengroep

⁶ Voor ouders van kinderen die kort of lang geleden overleden zijn.

⁷ Voor kinderen die een ouder, broertje of zusje verloren hebben of chronisch ziek zijn.

NIEUWE AH GROEPEN

Echt:
Peter Winteraeken
0475-484833

Vessem (2)⁵:
Joyce Jansen
0497-515707 &
Maria van Engeland
0497-571303

Voorschoten:
Anna Walraven
071-5764877

Middelburg:
Ria Castenmiller
0118-639949

INTERVISIE-GROEPEN

Voor facilitators van AH- en/of Course-groepen
Algemene informatie
Centrum voor AH
043-3647987

Limburg, Moorveld
Els Thissen
043-3647987

Brabant
Henny van der Feer
076-5208377

Noordelijke regio
Henk Kamerling
050-5340729

MIRACLES IN CONTACT

De principes en richtlijnen van Attitudinal Healing stammen uit Een Cursus in Wonderen. Dit is de Nederlandse vertaling van *A Course in Miracles*©, die in 1976 in Amerika verscheen.

In Nederland is de Stichting Miracles in Contact (MIC) actief om studenten en andere geïnteresseerden in de Cursus met elkaar in contact te brengen en informatie te geven over activiteiten rond de Cursus. MIC organiseert daartoe maandelijkse bijeenkomsten, workshops en lezingen. MIC geeft een Nieuwsbrief uit en beheert een boekenvoorraad, met de Cursus in verschillende talen, literatuur over de Cursus, en audio- en videotapes. U wordt van harte uitgenodigd meer informatie aan te vragen bij:

MIC, Postbus 127, 8200 AC Lelystad,
telefoon: 0320-284535; fax: 0320-284536.

OPROEPEN

Huisartsen, tandartsen, gezondheidscentra, ziekenhuizen, bibliotheken en dergelijke, die ... van hart tot hart... op de leestafel in de wachtkamer willen leggen kunnen, voor dit doel, het blad gratis toegezonden krijgen. Bel met: 043-3647987, fax met 043-3653014 of mail naar: AHJoyEls@hetnet.nl

Intensieve workshops

'Jij bent het op wie je gewacht hebt'

Voor meer informatie zie pagina 16

JE ZOEKT...

Inspiratie?

Elke laatste zondag van de maand een lezing met een wisselend thema dat betrekking heeft op de kracht van liefdevol denken. Praktijkgerichte voorbeelden en gelegenheid tot het stellen van vragen maakt je als toehoorder vertrouwd met het onderwerp. De lezingen worden gehouden in "De Kapel", Centrum voor Religieuze Bezinning, aan de Potgieterweg 4 te Bloemendaal van 14.00 tot 16.00 uur. De bijdrage is € 5. Reserveren niet noodzakelijk, je bent van harte welkom. De lezingen zijn ook op CD verkrijgbaar voor € 12,00.

Spiritualiteit en mysterie...

Workshops en trainingen over praktische spiritualiteit, omgaan met gidsen, nieuwwetjidskinderen e.d.

De realiteit...

Workshops en trainingen gebaseerd op N.L.P. of 'The work of Byron Katie®' of intensieve workshops en trainingen om 'gewoon jezelf te durven zijn'.

Respect & diepgang...

Workshops op het gebied van innerlijke kracht en relaties. Training gebaseerd op het boek 'Je kunt je leven helen' van Louise Hay; maar natuurlijk ook de jaarlijks terugkerende trainersopleiding 'Gedachten Creëren', een opleiding gebaseerd op de filosofie van wereld's grootste Vernieuwende Denkers, waaronder Gerald Jampolsky, Marianne Williamson, Louise Hay, Wayne Dyer, Joseph Murphy, Neale Walsch e.a.

Carmen S.A. de Haan, Praktijk voor Communicatie, Hagelingerweg 74, Santpoort-Noord.
Telefoon: 023-5261144 email: info@carmendehaan.nl of website: www.carmendehaan.nl

Illustratie: Annemarie van Unnik

ABONNEMENT!

Gun uzelf een abonnement

op jaargang 2003, door overmaking van:

- Nederland: €14 of meer op postgiro 8905507
- België; €20 of meer op rek.nr. 088-2190186-18, Dexia Bank Maasmechelen
- Overige landen: €20 of meer op postgiro 8905507

t.n.v. Stichting Centrum voor Attitudinal Healing te Moorveld onder vermelding van:

Abonnement 2003. Als u een abonnement op een lopend jaargang neemt worden de reeds verschenen nummers nagezonden.

Een abonnement loopt tot wederopzegging.

Gun uw koorleden een abonnement!

Een abonnement kado geven kan door overmaking van het abonnementsgeld en het sturen van een kaartje met uw naam en adres en naam en adres van degene voor wie het abonnement bestemd is.